

РЕШЕНИЕ

№ 2167

гр. София, 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 24.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **492** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите АПК във вр.чл.27 ал.1 от ЗУСЕСИФ.

Образувано е по жалба Вх. № 1594/18.01.2021 г. по описа на АССГ, на „Асоциация на българските административни съдии“ /А./, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Председателя на Управителния съвет-В. П., срещу Акт на ръководителя на УО на Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020 /ОПДУ 2014-2020/ от 30.12.2020г., с който е одобрен оценителен доклад за техническа и финансова оценка /ТФО/ на проектните предложения по процедура за подбор на проектни предложения по процедура BG05SFOP001-3.003: „Граждански контрол върху реформата в съдебната система“-трети срок за кандидатстване, в частта, в която проектното предложение рег. № BG05SFOP001-3.003-0086 на А., с наименование: „Ефективност на съдебния контрол при оспорване на административните актове-индивидуални и общи-с допуснато предварително изпълнение“, е класирано под № 19 в „Списък с резервните проектни предложения по процедура чрез подбор на проекти BG05SFOP001-3.003 „Граждански контрол върху реформата в съдебната система“, които успешно са преминали оценяването, но за които не достига финансиране, подредени по реда на тяхното клесиране-трети срок за кандидатстване“.

В жалбата се посочва, че обжалваният акт е постановен в противоречие на материалния закон и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които обосновават противоречие с целите на закона. Иска се от съда да

отмени обжалвания административен акт, като незаконосъобразен и да върне преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Жалбоподателят претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответната страна Ръководителя на Управляващия орган /УО/ на Оперативна програма „Добро управление“, в Администрацията на Министерски съвет, чрез процесуален представител по пълномощие М. Д., оспорва жалбата изцяло в депозирания в производството писмен отговор, който поддържа в открито съдебно заседание. Посочва, че същата е недопустима, доколкото оспорвания акт не подлежи на обжалване и моли производството да бъде прекратено, а в условията на евентуалност, оспорва жалбата като неоснователна, поради липсата на твърдените нарушения на административнопроизводствените правила и правилно приложение на специалния закон ЗУСЕСИФ. Претендират се съдебно-деловодни разноски.

Софийска Градска Прокуратура, редовно призована, не се представлява, не представя становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна и прецени писмените доказателства по делото, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, на основание чл. 140, ал.1 от АПК, във вр. чл. 149 от АПК, доколкото в случая актът е съобщаван чрез публично оповестяване по електронен път и не съдържа указание за неговото обжалване. Същата е депозирана от надлежна страна, адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването, поради което и искането на ответната страна за прекратяване на производството е неоснователно, а жалбата е допустима по следните съображения:

С оспорения административен акт на Ръководителя на УО на Оперативна програма „Добро управление“ /ОПДУ 2014-2020/, е одобрен на 30.12.2020г. оценителен доклад за техническа и финансова оценка /ТФО/ на проектните предложения по процедура за подбор на проекти BG05SFOP001-3.003: „Граждански контрол върху реформата в съдебната система“-трети срок за кандидатстване, на оценителната комисия, назначена със Заповед № ДУ-47/05.10.2020г., изм. със Заповед № ДУ-50/12.10.2020г. и Заповед № ДУ-58/03.11.2020г. на Ръководителя на УО на ОПДУ-И. П., с който е извършено класиране на проектните предложения и са приети списъци по смисъла на чл. 35, т.1, т.2 и т. 3 от ЗУСЕСИФ. Списъците са надлежно публикувани на страницата на ОПДУ на 04.01.2021г., ведно с доклада. Проектното предложение рег. № BG05SFOP001-3.003-0086 на А., с наименование: „Ефективност на съдебния контрол при оспорване на административните актове-индивидуални и общи-с допуснато предварително изпълнение“, е класирано под № 19 в „Списък с резервните проектни предложения по процедура чрез подбор на проекти BG05SFOP001-3.003 „Граждански контрол върху реформата в съдебната система“, които успешно са преминали оценяването, но за които не достига финансиране, подредени по реда на тяхното класиране-трети срок за кандидатстване, който представлява списък по смисъла на чл.35 т.2 от ЗУСЕСИФ. Оспореният акт съдържа съгласно чл.36, ал.1, т.1 ЗУСЕСИФ и чл.23 от закона, одобряване на оценителния доклад, съгласно чл.29, ал.2, т.2 ЗУСЕСИФ класирането на проектните предложения и списъците на проектните предложения, одобрени за финансиране, резервните проектни предложения, които успешно са преминали оценката, но за които не е достигнало финансиране, и отхвърлените проектни предложения. Следователно по своето съдържание, този акт на УО, е административен акт по глава трета, раздел II от ЗУСЕСИФ, поради което и съгласно чл.27, ал.1 ЗУСЕСИФ подлежи на съдебно оспорване по реда на АПК. Не е

общ административен акт, тъй като правното му действие е еднократно, но не се разпростира върху неопределен или неопределяем кръг лица - негови адресати. По същество оспореният административен акт в цялост обективира множество индивидуални административни актове, всеки един от които е произнасянето на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ по класирането на всяко едно от проектни предложения, получени в процедурата. Конкретно по отношение на жалбоподателя, индивидуален административен акт е постановеното в т. 19 по проектното предложение рег. № BG05SFOP001-3.003-0086 на А., с наименование: „Ефективност на съдебния контрол при оспорване на административните актове-индивидуални и общи-с допуснато предварително изпълнение“, в списъка по чл. 35, т. 2 от ЗУСЕСИФ, съгласно което същия е получил средно аритметична оценка 62 точки, при искано финансиране в размер на 98 931.20 лв. и одобрено финансиране на допустимите разходи по проекта в размер на 93 703.68 лв., представляваща 100% на безвъзмездната финансова помощ по проекта /БФП/ спрямо общо допустимите разходи на проекта. Оспорването в производството по адм. д. № 492/2021 на АССГ, в тази част на акта на УО, представлява оспорване на индивидуален административен акт, при наличие на правен интерес за жалбоподателя от неговото обжалване в производството по реда на чл.145 - чл.178 АПК вр. чл.27, ал.1 ЗУСЕСИФ, поради което и съдът следва да разгледа и да се произнесе по същество като извърши проверка за законосъобразност.

По делото не се спори, а се установява и от приложените доказателства по административната преписка, на хартиен и магнитен носител, в т.ч. и цялата административна преписка и кореспонденция, извършвана по процедурата, съгласно и по правилата на ИСУН, че издателят на оспорения акт И. П., е надлежно оправомощен и компетентен в качеството си на Ръководител на УО на ОПДУ и Директор в дирекция „Добро управление“ в Администрацията на Министерски съвет, съгласно Заповед № Р-90/10.05.2017г. на министър-председателя на РБългария, да издава всички актове, във връзка с провеждането и приключването на процедурите по ОП „Добро управление“. Установено е по делото, че в изпълнение на правомощията си, Ръководителт на УО на ОПДУ, със Заповед № ДУ-10/27.02.2017 г., изм. със Заповед № ДУ-5/12.03.2018г., е утвърдил пакет документи за провеждане на процедура за подбор на проектни предложения по процедура BG05SFOP001-3.003: „Граждански контрол върху реформата в съдебната система“, в т.ч. приложените по делото и публично достъпни на официалния интернет сайт на програмата Насоки за кандидатстване /НК/ / в съдържанието на които по т.21 са включени и Критерии и методика за оценка на концепциите за проектни предложения/ и образците на документи.

Не се оспорва по делото, че жалбоподателят е надлежно запознат с Насоките за кандидатстване, условия за изпълнение по процедурата, обява за откриване на процедурата, които се публикуват на страницата на ОПДУ и в Информационната система за управление и наблюдение „ИСУН 2020“. По делото не се спори, а се установява и от представените доказателства, че оценителния доклад от работата на оценителна комисия, назначена със Заповед № ДУ-47/05.10.2020г., изм. със Заповед № ДУ-50/12.10.2020г. и Заповед № ДУ-58/03.11.2020г. на Ръководителя на УО на ОПДУ-И. П., е изготвен в срок от компетентен орган-комисия, със същия е извършено класиране на проектните предложения и са приети списъци по смисъла на чл. 35, т.1, т.2 и т. 3 от ЗУСЕСИФ, които са надлежно публикувани на страницата на ОПДУ, на

04.01.2021г. Оспореният административен акт, е одобрен, чрез изрично волеизявление и подпис на Ръководителя на УО, на 30.12.2020г., в кръга на неговите правомощия и в изпълнение на изискванията на чл. 36 от ЗУСЕСИФ, поради което и съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган и не страда от пороци водещи до неговата незаконосъобразност на това основание. Одобреният оценителен доклад и списъците по чл. 35, т.1,2 и 3, представляващи неразделна част от него, са в писмена форма, като чл. 36 от ЗУСЕСИФ не предвижда издаването на нарочен акт, различен от одобрението извършено в конкретния случай надлежно чрез подпис на компетентния орган, поради което и съдът намира, че не са налице нарушения на чл. 146, т.2 от АПК.

От наведените от жалбоподателя основания и отговора на ответната страна, съдът намира, че спорът по делото, се свежда до това, дали са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон, обосноваващи противоречие с целта на закона, в производството по чл. 35 от ЗУСЕСИФ, установяването на които обвързва ръководителя на УО, да предприеме действия по чл. 36, ал. 1, т.2 от ЗУСЕСИФ.

Жалбоподателят не оспорва спазването на принципите на публичност и прозрачност от страна на административния орган, както и факта, че е обвързан от условията на процедурата, с които е декларирал, че е запознат. Не се оспорва, а се установява и от представената административна преписка, че оценката е извършена от компетентна комисия, съгласно чл. 33 от ЗУСЕСИФ, като доколкото същата представлява експертен помощен орган на УО, при провеждането на процедурата, съдебната проверка за законосъобразност на дейността и, се свежда до спазването на процедурните правила, в съответствие с материалния закон и неговите цели. Жалбоподателят оспорва именно спазването на установените от самия орган административни правила за работа на оценителната комисия, при провеждането на процедурата на етап „Техническа и финансова оценка“ /ТФО/, по конкретното проектно предложение, при приключил етап за съответствие и допустимост, от оценителната комисия, във връзка с оценяването и класирането на кандидата, на основание наличието на представени по надлежния ред доказателства, обективирани в проектното предложение по отношение на изпълнение на Насоките за кандидатстване и Указанията на административния орган, в т.ч. и при изпълнение на изискванията на комисията, за представяне на разяснения, както следва: по: Критерий 1 „Оперативен и административен капацитет“ /Група I от оценителен лист /ОЛ (2 бр.), приложени по административната преписка в електронен вариант по делото/, подкритерий 1.1. „Опит на кандидата/партньора в управлението на проекти, финансирани от ЕС или други донори“, за който не е кредитиран, без да са изложени мотиви и аргументи, проект реализиран от А., одобрен с ПМС № 174/15.07.2008г. по линия на финансиране на проекти на юридически лица с нестопанска цел за извършване на общественополезна дейност по чл.9, ал. 3 от Закона за държавния бюджет на Р България за 2008г.-получени 2 от общо 8 точки; по Критерий 2 „Съответствие“ /Група II от оценителен лист /ОЛ- приложени по административната преписка в електронен вариант по делото/, подкритерий 2.1.: „Описание и обосновка на целите на проекти и съответствие с целите на процедурата“, по отношение на които е прието, че се констатира неяснота в определяне на целите, неяснота на адресата/те на отправените предложения по дейностите /2 и 3 от проекта/-получени 5 от общо 10 точки; по Критерий 2 „Съответствие“ /Група II от оценителен лист /ОЛ- приложени по

административната преписка в електронен вариант по делото/, подкритерий 2.3 „Възможности за мултиплициране на постигнатите резултати /в това число и възможности за повторно прилагане и разширяване на ефекта от проекта“/, за които е прието, че липсват предвидени механизми за мултиплициране-получени 3 от общо 5 точки; по Критерий 3: “Дейности и начини на изпълнение“ /Група III от оценителен лист /ОЛ- приложени по административната преписка в електронен вариант по делото/, подкритерий 3.1. „Съответствие на дейностите и целите с очакваните резултати“, въпреки изисканата и представена информация от кандидата, в срок, с комуникация през ИСУН № № BG05SFOP001-3.003-0086-M001 от 19.11.2020г. /приложена по преписката в електронен вариант на комуникация през ИСУН по делото/, същата не е кредитирана, като е прието че това би нарушило нормата на чл. 19, ал.5 от ПМС 162 от 05/07/2016г. за определяне на детайлни правила за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програмите, финансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове за периода 2014 - 2020 г.-получени 16 от общо 24 точки; по Критерий 4: “Бюджет и финансова обосновка“ /Група IV от оценителен лист /ОЛ- приложени по административната преписка в електронен вариант по делото/, подкритерий 4.1. „Бюджет, финансова обосновка и ефективност, ефикасност и икономичност на разходите“, въз основа на констатирано несъответствие и надвишаване размера на другите допустими разходи спрямо допустимите преки разходи за персонал, при извършена служебна корекция на основание чл. 19, ал.7, т.4 от ПМС №162/2016 г., е прието, че корекцията не може да води до подобряване качеството на проекта, на основание чл. 19, ал.9, т.3 от ПМС №162/2016 г.- получени 7 от общо 21 точки.

От приложената административна преписка, в частност съдържанието на проектно предложение и приложенията към него, с наименование: „Ефективност на съдебния контрол при оспорване на административните актове-индивидуални и общи-с допуснато предварително изпълнение“, приложенията на електронен носител /договори и декларации/, депозирани надлежно чрез системата ИСУН-2020, както и представена информация от кандидата, в срок, с комуникация през ИСУН № № BG05SFOP001-3.003-0086-M001 от 19.11.2020г. /приложена по преписката в електронен вариант на комуникация през ИСУН по делото/, се установява, че: от страна на кандидата за установяване на изискванията по подкритерий 1.1. „Опит на кандидата/партньора в управлението на проекти, финансирани от ЕС или други донори“, в действителност е надлежно описан: „проект реализиран от А., одобрен с ПМС № 174/15.07.2008г. по линия на финансиране на проекти на юридически лица с нестопанска цел за извършване на общественоползна дейност по чл.9, ал. 3 от Закона за държавния бюджет на РБългария за 2008г.“ Установява се от приложените ОЛ, при извършване на ТФО, че при оценката на проекта липсва изложение, аргументи и мотиви за изключването на този проект. Съдържащите се в отговора на жалбата аргументи, в хода на съдебното производство, не могат да бъдат приети от съда за мотиви, допълващи оценителния доклад, в хода на съдебното оспорване, което е недопустимо. Формалното позоваване на „липсата на номер, стойност на проекта и резултати, съгласно указанията за е-кандидатстване, Раздел 11 „Допълнителна информация за оценка на проектното предложение“, не изключва задължението за посочване на съответствие/несъответствие при ТФО, с критериите и методиката, при изготвяне на акта по чл. 35 от ЗУСЕСИФ, именно защото това е оценка по същество и в условията на обвързана компетентност на дейността на комисията, следва да е

безспорно установено съответствие и/или несъответствие с конкретен критерий.

Видно от приложените по делото доказателства, в частност съдържанието на проектно предложение предложение рег. № BG05SFOP001-3.003-0086 на А., се установява, че от страна на кандидата е формирано волеизявление за установени цели, по проекта и по дейностите 2 и 3 от същия. Същите са обективирани в описанието на дейностите, по проектното предложение, съгласно предвиденото в Методиката за оценката на проектни приложения в процедурата, Приложение 8 към НК, като при неясноти, е следвало да се изиска разяснение от кандидата, макар, че в случая, съдът намира, че се касае за формалистичен подход, който дискредитира обективността при приложението на Методиката при оценката на проектите предложения, в процесния казус, при осъществяване на дейността по ТФО, по Критерий 2 „Съответствие“ подкритерий 2.1.: „Описание и обосновка на целите на проекти и съответствие с целите на процедурата“. Същият подход, се констатира и при провеждане и оценката на ТФО, по Критерий 2, подкритерий 2.3 „Възможности за мултиплициране на постигнатите резултати /в това число и възможности за повторно прилагане и разширяване на ефекта от проекта/ и Критерий 3, подкритерий 3.1. „Съответствие на дейностите и целите с очакваните резултати“. Основният аргумент на ответната страна- Ръководителят на УО на ОПДУ, в съдебното производство е, че предоставените разяснения от кандидата, не могат да водят до подобряване качеството на проектното предложение. Посочено е, в съдържанието на оценителния доклад /ОД/ ОД, обаче, че въпросите са изяснени с депозираните от кандидата разяснения, същите обаче, в действителност не са кредитирани от оценителната комисия.

При определяне на оценката по Критерий 4, подкритерий 4.1. „Бюджет, финансова обосновка и ефективност, ефикасност и икономичност на разходите“, въз основа на приложените доказателства, се установява съответствие с Методиката за оценка, не се констатира и не са посочени неясноти и несъответствие при определяне на преките разходи, свързани с изпълнението на дейностите по проекта, както и непреките разходи. Оценката по този критерий, е извършена въз основа на констатирана явна техническа грешка при изчисляването на размера на разходи в подгрупа 2 „Други допустими разходи“, които са нормативно установени в размер до 40 % от допустимите преки разходи за персонал. Основанието за определяне на оценката е: „В бюджета се налага корекция“. Видно от съдържанието на приложената Методика за оценка на проектни предложения по процедурата / л.85-96 от делото/, т. II „Критерии за ТФО“, Критерий 4, подкритерий 4.1, при диверсификацията на оценяването и предвидените точки, за този критерий, при всички хипотези, се извършва оценка за „съответствие и обвързаност между дейности и преки разходи за персонал“, с изрично посочване за начина, по който именно тези разходи, са надлежно посочени в съответните колони „Бюджет“, „Стойност“ и „Обосновка на разхода“. В методиката, не се съдържа и не е предвидено от самия орган, оценка за допустимост и съответствие на „Други допустими разходи“, доколкото те са динамична величина, определяема в размер до 40% от допустимите преки разходи за персонал, по силата на императивни норми. В този смисъл, не е налице, по смисъла на правилата на административния орган, установени от Методика за оценка на проектни предложения по процедурата, т. II „Критерии за ТФО“, Критерий 4,

изобщо корекция на бюджета и разходите, предвиден като основание за изменение и при определяне на размера на точките по този критерий, когато се касае за техническо преизчисляване на размера на „другите допустими разходи“. Извършената корекция, е в нарушение на установените и публично оповестени условия за кандидатстване и методика за оценка по проекта, което противоречи на материалния закон и нарушава правните принципи за предвидимост и правна сигурност.

Въз основа на тези фактически установявания, съдът намира, че правният спор се заключава в това, дали в конкретния случай, са налице достатъчно данни, които ясно да формират волеизявление на кандидата, ведно с приложените от него писмени доказателства при депозиране на формуляра и представените във връзка с указанията на административния орган такива в хода на административното производство, в съответствие с установените от органа процедури чрез насоките за кандидатстване, в т.ч. методиката за оценка, наличието на които обосновава извод за нарушение на административнопроизводствените правила и приложението на материалния закон, при постановяването на оспорения акт. При преценка на фактите в тяхната съвкупност и въз основа на приложимия закон, съдът прави извод, че не се констатира твърдените от административния орган несъответствия и неясноти при кандидатстването и/или липсата на доказателства за факти, посочени във формуляра за кандидатстване. Неоснователен е основният аргумент на ответника, че допълнително представените разяснения от жалбоподателя в хода на административното производство, не следва да се вземат предвид при оценката, поради това, че повишават качеството на проектното предложение.

Именно в изпълнение на изискванията на чл. 26., ал. 1 от ЗУСЕСИФ Ръководителят на управляващия орган на програмата, съответно на водещата програма утвърждава за всяка процедура насоки и/или друг документ, определящи условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти. Документите трябва да са съобразени и с изискванията на чл. 59, ал. 2 от ЗУСЕСИФ. Такива документи, в конкретния случай, представляват надлежно оповестените Насоки за кандидатстване и методиката за оценка, по процедурата. Съдът намира, че същите, по съдържание, не съдържат норми, които пряко противоречат на чл. 36 от АПК, доколкото предвиждат в конкретни хипотези правила, за изискване на документи от кандидата. УО, е предвидил изрични възможности, както на етап допустимост, в съответствие с чл. 18, ал. 2 от МПС 162/2016 г., така и на етап Техническа и финансова оценка, в съответствие с чл. 19, ал. 5 от ПМС № 162/05.07.2016 г., възможност и хипотези, при които оценителната комисия, може да изисква от кандидатите допълнителни разяснения и документи, както и да проверява при липса или несъответствие представените документи. Разликата се заключава в това, че при констатиране на липса на документи и/или несъответствия на етап допустимост, комисията има императивното задължение да изиска документите, а на етап техническа и финансова оценка, това задължение, възниква при настъпване и констатиране на предвидени в Условиата, конкретни фактически ситуации, които оценителната комисия, следва да удостовери.

Оценяването на проектните предложения чрез подбор се извършва в специално административно производство, при строго регламентирана процедура, разписана в Глава трета от ЗУСЕСИФ, в частност - в Раздел втори. С оглед равнопоставеността на кандидатите, проектните предложения се оценяват съобразно единни одобрени условия за кандидатстване и приети критерии и методология за оценка - чл. 26, ал. 1 и ал. 4 от ЗУСЕСИФ във връзка с ПМС № 162/2016г.

Административните актове по Глава трета ЗУСЕСИФ се оспорват по реда на АПК /арг. от чл. 27, ал. 1 от ЗУСЕСИФ/. В това производство съдът е длъжен да извърши проверка за спазване на правилата за формиране на оценителната комисия - спазени ли са изискванията на чл. 33, ал. 1 и 3 от ЗУСЕСИФ във връзка с чл. 12, 13, 15 и 16 от ПМС № 162/2016 година, правилата за извършване на оценъчната дейност - изискванията на чл. 17, 18 и 19 от ПМС № 162/2016 година и правилата за документиране и отчет на дейността на комисията - изискванията на чл. 20 от ПМС № 162/2016 година. Съдът не може да извършва контрол за законосъобразност на самата оценъчна дейност на комисията. Оценителната дейност се осъществява в рамките на нормативно и административно установени правила, но самата тя има експертно-оценъчен характер. Експертно-оценъчната дейност изисква притежаването на специални знания, които не са част от компетентността на органа и именно поради това законодателят е предвидил нейното използване при издаването на акта. Има разлика между правила, въз основа на които се извършва определена оценъчна дейност, и правила за упражняване на компетентност. За законосъобразността на един административен акт, който по силата на закона е обоснован с резултата от оценъчна дейност на нарочен помощен орган, е важно да се провери спазени ли са правилата за оценъчната дейност, но не и да се проверява и още повече да се замества оценъчната дейност, обективизирана в мотивите на акта, с преценката на съда. Видно от разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, самият административен орган има правомощието да одобри предложението на оценителната комисия или тогава, когато прецени, че в процедурата са допуснати съществени нарушения, да я върне или да я прекрати. Следователно, административният орган не може да замества експертно-оценителната дейност на комисията и да определя вместо нея или изменя присъдените точки по отделните критерии, а може само да прецени спазени ли са правните изисквания при осъществяване на тази експертно-оценителна дейност.

От тук следва, че в процесния случай, следва да се прецени, дали заложените от административния орган условия и правила в Насоките за кандидатстване / в т.ч. методиката за оценка/, съответстват на разпоредбите на чл.34, ал.2 от ЗУСЕСИФ, който изисква представянето на разяснения и др. документи да не подобрява качеството на проектното предложение. В този смисъл следва да се даде отговор на въпроса дали представените документи са достатъчни, за установяване на фактите по формуляра и условията о процедурата, както и дали представените разяснения, в изпълнение на изискванията на административния орган от страна на жалбоподателя, променят проектното предложение до степен, в която се повишава неговото качество. Нито в ЗУСЕСИФ, нито в Постановление №162 на МС от 5.07.2016 год. за

определяне на детайлни правила за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програмите, финансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове за периода 2014 – 2020 год. се съдържа легална дефиниция на понятие качество на проектното предложение, респективно кое ще се приеме, като действие подобряващо качеството на проектното предложение. По тази причина, съдът намира, че при така установената фактическа обстановка, управляващият орган е длъжен да се съобрази със заложените от него при процедурата условия /НК/ и действа в условията на обвързана компетентност. В конкретната хипотеза, проектното предложение съдържа в дотатъчна степен данни и доказателства за идискуемите и подлежащи на оценка факти/, като разясненията от жалбоподателя, предоставени в хода на административното производство, не съдържат нова, различна информация, данни и доказателства, които липсват и/или не са обективирани в съдържанието на проектното предложение, поради което и формалното посочване на нормите на 19, ал.5,чл. 19, ал.8 и чл. 19, ал.9, т.3 от Постановление №162 на МС от 5.07.2016 г. за определяне на детайлни правила за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програмите, финансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове за периода 2014 – 2020г., във връзка с принципите установени в чл. 29, ал.1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, е необосновано, противоречи на материалния закон, на установените в националното и общностно право принципи за предвидимост и правна сигурност, което в случая представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила при провеждане на процедурата на етап ТФО, по отношение на А., обосноваващо извод за незаконосъобразност на оспорения административен акт.

Въз основа на установените по делото факти и приложимия закон, съдът намира, че в конкретния случай в производството, както на етап допустимост, така и на конкретния етап на проверката за законосъобразност-техническа и финансова оценка, от представените от кандидата документи и данни, във формуляра и приложенията към него, може да се направи обоснован извод за наличие на факти и обстоятелства, установяващи наличието на доказателства, съответстващи на изискванията по Насоките за кандидатстване и Методологията за оценка, което задължава административния орган да ги кредитира и оцени в съответствие с диверсификацията по подкритерии и определените точки. Това не дерогира правото на административния орган-да провери достоверността на доказателствата по реда на чл.36, ал. 4 от АПК на този етап или при сключване на административния договор с класираните кандидати. В конкретния случай, обаче, съобразно правилата на ЗУСЕСИФ и Насоките и методиката за оценка, е достатъчно наличието, или представянето им пи изискване от кандидата в процедурата.

Констатираните нарушения, в административното производство, установени от фактите в съдебното производство, са от категорията нарушения на административнопроизводствените правила, които са отстраними, по смисъла на чл. 36, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ; представляват нарушение на материалния закон по чл. 35 от ЗУСЕСИФ, поради което и актът в оспорената му част, представляващ ИАА по отношение на жалбоподателя, следва да бъде отменен, а преписката да бъде върната на УО, за продължаване на

административното производство, в съответствие с чл. 36, ал.1, т. 2 от ЗУСЕСИФ.

За пълнота на изложението настоящият състав намира за необходимо да посочи, че констатираните нарушения на материалния закон и административнопроизводствените правила, свързани с неизпълнение от административния орган, на установените от УО, процедури в условията и методиката за оценка, са в противоречие с основни принципи на административното право, каквито са принципа на правна сигурност и оправдани правни очаквания, установени от нормите на българското национално право в чл. 12 и чл. 13 от АПК и последователно развити и поддържани в практиката на Съда на Европейския съюз /С. 120/86 M. van L. en V. /1998/ E. 2321; С. 74/74 С. SA v С. /1975/ E. 533; С. С-340/98 I. v С. и др/.

По така изложените съображения, настоящата съдебна инстанция обосновава правен извод за основателност на подадената жалба. Административният акт следва да бъде отменен, а преписката да бъде върната на административния орган за продължаване на производството в съответствие със задължителните указания, по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на делото жалбоподателят има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които са в общ размер на 798.17 лв., /Държавна такса/, които следва да се заплатят от ответната страна.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Трето отделение, 63-ти състав, на основание чл.172-173 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт на ръководителя на УО на Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020 /ОПДУ 2014-2020/ -И. П., от 30.12.2020г., с който е одобрен оценителен доклад за техническа и финансова оценка на проектните предложения по процедура за подбор на проектни предложения по процедура BG05SFOP001-3.003: „Граждански контрол върху реформата в съдебната система“-трети срок за кандидатстване, в частта, в която проектно предложение рег. № BG05SFOP001-3.003-0086 на „Асоциация на българските административни съдии“, [населено място], ЕИК:[ЕИК], с наименование: „Ефективност на съдебния контрол при оспорване на административните актове-индивидуални и общи-с допуснато предварително изпълнение“, е класирано под № 19, в „Списък с резервните проектни предложения по процедура чрез подбор на проекти BG05SFOP001-3.003 „Граждански контрол върху реформата в съдебната система“, които успешно са преминали оценяването, но за които не достига финансиране, подредени по реда на тяхното класиране-трети срок за кандидатстване“.

ВРЪЩА на ръководителя на УО на Оперативна програма „Добро управление“ в Администрацията на Министерски съвет на Република България, преписката, в частта по проектното предложение рег. № BG05SFOP001-3.003-0086 на „Асоциация на българските административни съдии“, за привеждане в съответствие с указанията по прилагането и тълкуването на закона.

ОСЪЖДА Администрацията на Министерския съвет на РБългария, чрез УО на ОПДУ, да заплати на „Асоциация на българските административни съдии“, [населено място], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Председателя на Управителния съвет-В. П., сумата от 798.17лв. /седемстотин деветдесет и осем лева и седемнадесет стотинки/, *представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.*
Решението може да се обжалва пред Върховния Административен Съд на Република България, с касационна жалба в 14 дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.
Препис от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл. 138 АПК.

СЪДИЯ: